

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum immortalitas, quam tunc habuit, fuerit, de conditione naturæ, an ex gratiæ beneficio. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

terat nō mori. Post peccatum vero, factū est mortuum, sicut dicit Apostolus: Corpus propter peccatum mortuum est, i. necessitatem moriendi in se habet. In resurrectione vero erit spirituale, scilicet agile & cibis non egens, & immortale: non sicut in statu primo fuit, scilicet quod possit non mori, sed etiam quod non poterit mori. vnde August. super Gen. Apost. ait: Corp⁹ quidem mortuum est propter peccatum, & cetera. Prius de limo terræ formatum est corpus animale non spirituale, cum quali resurgemus. Renouabitur enim à verustate, non in corpus animale quale fuit: sed in melius, i. spirituale, cum hoc mortale induet immortale: in quo mutandus erat Adam, nisi mortem corporis animalis peccando meruisset. Non ait Apost. corpus mortale est propter peccatū, sed mortuum. Illud enim ante peccatum mortale, & immortale erat, quia poterat mori & nō mori. Aliud autē est nō posse mori, aliud posse nō mori. Ideo factū est per peccatum nō mortale, quod erat, sed mortuum, quod non fieret nisi peccaret. Animale enim nō est hoc corpus, sicut primi hominis fuit, sed iam deterius est: habet. n. necessitatem moriendi. Ecce hic euidenter aperit August. quod corpus hominis ante peccatum mortale, & immortale fuit, sed non qualiter fiet in resurrectione. De hoc eodem Beda super Gen. ait: nō est credendum ante peccatū ita fuisse mortua corpora, sicut modo. Ait enim Apost. Corpus propter peccatum mortuum est: sed licet fuissent animalia nondum spiritualia, non tamen mortua: quæ, scilicet, necesse esset mori.

Vtrum immortalitas quam habuit ante peccatum, esset de conditione nature, an gratiæ beneficio.

Solet hic quæri, cum homo primus mortale & immortale corpus habuerit, vtrum ex cōditione nature ipsius corporis habuerit vtrunq; an alterū

Genes. 2. b.

*Aug. tom. 3.
ad princip.*

Roman. 8. b.

Li. 2. ca. 19.

Roman. 8. b.

Lib. eod. de

Gen. ad li-

terā ca. 24.

1. Cor. II. g.

Ibid. ca. 25.

in princip.

Augustin.

Augu. eod.

li. 8. cap. 26.

ad princip.

Roman. 8. b.

Beda e. gl.

ord. ad il-

lud Gen. 2.

In quacun-

que die co-

mederis.

*Aug. de Gen.
ad literam.
l. 6. cap. 25.
ad princip.*

*Ibid. paulo
inferius.*

*Aliqui di-
cunt, quod
si non vire-
tur Adā de
ligno vita
non semper
viueret quis
peccaret.*

beneficium esset gratiæ, scilicet, immortalitas, id est, posse non mori? Ad quod dici potest, qui alterum habebat in natura corporis, id est, posse mori: Alterum vero, scil. posse non mori, erat ei ex lignovite, scil. ex dono gratiæ: Vnde Aug. super Gen. Quodāmodo creatus est homo immortalis, quod erat ei de ligno vitæ, non de conditione natura. Mortalis erat de conditione corporis animalis, immortalis beneficio conditoris. Non enim immortale erat, quod omnino mori nō posset: quod non erit, nisi cum fuerit spirituale. Apertè dicit, quod non ex natura, sed ex ligno vitæ habebat posse non mori. Propter hoc aliqui dicunt, quod nisi illo ligno vitæ vteretur, non semper viueret, quia peccaret. Peccaret enim si illo ligno non vteretur: quia præceptū erat ei, vt nō comederet de omni ligno paradysi, nisi de ligno sciētie boni & mali. Sicut ergo peccauit comedēdo quod erat iustum,

Si non foret præceptum, vt de illo ligno comederet & aliis, & non illo vteretur, an posset non mori.

Sed adhuc quæritur, si non esset præceptum vt de ligno vitæ ederet & aliis, & non illo vesceretur nunquid posset non mori? Si semper viueret non vtens illo ligno, non erat ei ex illo ligno posse non mori. Si vero non posset sēper viuere, id erat ei ex illo ligno. Aliqui dicunt, quod si non fuisset ei præceptum vesci illo ligno & aliis, & non illo vesceretur, viueret semper sic determinantes illud quod suprā dixit Aug. Erat ei de ligno vitæ, non de conditionis nature tantum, scilicet, quasi non ex conditionis nature solummodo erat ei, sed etiam ex illo ligno. Aliis autem videtur, quod ex ligno vitæ erat ei, posse non mori, non ex natura. Ideo enim dicitur posse non mori, quia poterat vti illo ligno, de quo edens non moreretur.

Qua